

foranstaltninger, væsentlig er i Forsikringsforeningernes Interesse; netop fordi jeg erkjender dette og søger mig overbevist om, at Forsikringsforeningernes Bestyrelser ville indsee dette, gjør jeg tværimod Regning paa, at der ikke vil skee Forandring i de Regler, der hidtil ere blevne fulgte af Forsikringsforeningerne, og hvorefter disse have erstattet den Skade, der er skeet ved Nedbringer af forsikrede Eiendomme. Et andet Spørgsmaal vilde det være, om man med samme Nøilighed vilde kunne hængive sig til Haabet om, at der ikke vilde skee nogen Forandring heri, hvis man tillagde de Private en større Erstatningsfordring end den her foreslaaede, være sig af Communen eller af Statskassen. Det turde i saa Fald vel være, at Foreningerne vilde gjøre, hvad de kunde, for at kaste den Erstatning fra sig, som de nu i en Række af Aar have udredet. Det er jo i det Hele taget, som før antydet, et noget vanskeligt Gebeet, hvorpaa man her bevæger sig, netop af Hensyn til de private Forsikringsforeninger.

Den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kredts (Nielsen) fremsatte en Bemærkning om, at det ikke forekom ham at ville være saa uimelig, om Communerne skulde overtage en Erstatningspligt med Hensyn til Nedbringer af ikke forsikrede Bygninger. Jeg troer dog, at det vilde være meget betænkeligt for Communerne at overtage en saadan Erstatningspligt. Hvis man vilde indrømme en Privat, hvis Bygning ikke var forsikret, og som fik den nedreven ved en Ildbrand, en saadan Erstatningsret, saa seer jeg heller ikke rettere, end at man ogsaa maatte komme til at tillægge Forsikringsforeningerne en Ret til at faae Erstatning for de Forsikringer, som de havde udbetalt for nedrevne forsikrede Bygninger. Hvis man skulde tillægge den private Bygningseier en saadan Ret, der jo kunde blive af meget betydeligt Omfang, saa maatte dette jo nemlig være begrundet i, at hans Krav paa Erstatning virkelig kunde siges at være et egentligt Retskrav; men hvis det var dette, saa skjøner jeg ikke rettere, end at den Ret, som den Private saaledes havde, naar han ikke havde forsikret sin Bygning, ogsaa maatte for den Eiers Vedkommende, som havde forsikret, gjen-

nem ham gaae over paa Forsikringsforeningen, der havde betalt ham Erstatning. Skulde man kunne begrunde et Krav paa at faae Erstatning for Nedbringer af en Bygning, der kunde have været forsikret, men ikke var forsikret, saa maatte det jo begrundes derpaa, at det var et virkelig Retskrav. Dette er jo forresten ogsaa en Tanke, som har været udtalt tidligere; man har jo endogsaa under en Forhandling, som blev bragt paa Bane af det ærede Medlem for Helsingør (Olrik), villet hense på dette Erstatningsspørgsmaal under Expropriationsbestemmelsen i Grundloven; men det er en Betragtning, som jeg slet ikke paa nogen Maade kan gaae ind paa. Naar man ved Expropriation giver Erstatning, da er det jo, fordi det mere er Hensigtsmæssighedsgrunde end den strenge Nødvendighed, som foranledige Expropriationerne, medens man i det her foreliggende Tilfælde kun exproprierer, fordi man vil redde, ikke alene det, der brænder, men ogsaa det, der ligger ved Siden af, altsaa ogsaa tildeels den Bygning, hvorfra Noget nedrives. Gjennem denne Betragtning troer jeg derfor ikke, at man kan komme til hiint Resultat. — Den samme ærede Landsthingsmand, som jeg før nævnte, det 1ste Medlem for 11te Kredts (Nielsen), meente, at det vilde blive noget besværligt for Sogneraadets Formand i de enkelte Tilfælde af den heromhandlede Bestaaenhed, der maatte foresalde, at sørge for, at Erstatningens Størrelse blev fastsat. Det forekommer mig imidlertid, at denne Forretning ganske naturligt maa ligge der, hvor Administrationen af Communens Formue er, og det bliver jo hos Sogneraadet; altsaa maa Sogneraadets Formand besørge Forretningen. Jeg troer nu virkelig heller ikke, at den Simle Arbeide, der vil resultere deraf, vil kunne blive meget bebyrdende for Sogneraadets Formand; hvis han forresten kan overkomme, hvad der paahviler ham, vil denne lille Tilvæxt vist ikke gjøre Stort til Sagen, hvilket den ærede Landsthingsmand iøvrigt ogsaa selv bemærkede. Som den ærede Landsthingsmand vil see, gaar jo Lovudkastet derhos ogsaa ud fra den Opsattelse og det Ønske, at Taxationen af den heromhandlede Skade i Reglen vil blive foretaget i Forbindelse med den ved Ildbrandstilfældet